

ศาสนาพุทธ

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ถาม-ตอบ ปัญหาธรรม วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ถาม : เรื่อง “คำสาปแช่ง”

กราบเรียนหลวงพ่อบุญทำบ้านให้คนเช่ามานานหลายปีแล้วค่ะ จนวันนี้มีคนย้ายออก ลูกบ้านคนนี้อยู่กับหนูมา ๒-๓ ปีแล้วค่ะ และหนูได้ทำสัญญาทุก ๒ ปี โดยมีเงื่อนไข ถ้าอยู่ไม่ครบ ๒ ปีจะไม่คืนเงินมัดจำ แต่ลูกบ้านเขาย้ายออกไปอาทิตย์ที่แล้ว เขาจะไปอยู่ต่างประเทศ

ตอบ : เสร็จแล้วเขามาพูดถึงเรื่องคำมัดจำ แล้วเขาก็มีปัญหา มีปัญหากันก็เขียนมาขายเนาะ อันนี้ไม่พูดถึง แต่เราพูดถึงว่า สิ่งที่ว่าเขาทำอาชีพ คนประกอบสัมมาอาชีพะใช้ไหม อาชีพของเรา ในทางโลก ในทางโลกเวลาเขาปฏิบัติ ชาวพุทธเราต้องทำสัมมาอาชีพะ ถ้าเราทำสัมมาอาชีพะถูกต้องดีงามแล้วก็เป็นสัมมาอาชีพะของเรา แต่ถ้าสัมมาอาชีพะของเรา เราทำสิ่งใดไปแล้วมันมีปัญหา มันมีปัญหาทุกหน้าที่การงานนะ

เวลาพระก็เหมือนกัน เวลาพระออกบิณฑบาตไป เวลาพระออกบิณฑบาต โยมนี้อยากใส่บาตร เขาก็อยากใส่บาตรกับพระดีๆ เวลาพระดีๆ กรณีนี้กรณีของหลวงปู่ลี วัดอโศก หลวงปู่ลี วัดอโศก ท่านอยู่เมืองจันทน์ ในประวัติของท่านไง แล้วเวลาท่านไปเผยแผ่ใหม่ๆ พอเผยแผ่ใหม่ๆ เวลาไปบิณฑบาต พระทั่วๆ ไปเขาก็ไม่ชอบ พอพระทั่วไปเขาไม่ชอบ เขาก็บิณฑบาต มันมียายแก่อยู่คนหนึ่ง ยายแก่อยู่คนหนึ่งเขาเก็บถั่วอาหารของเขาเอาไว้ใส่เฉพาะหลวงปู่ลี วัดอโศการาม เฉพาะหลวงปู่ลี เวลาท่านพ่อลีๆ จะใส่ท่านพ่อลี

ฉะนั้น พระทั่วไปเขาก็บิณฑบาตมา เขาเจาะจง เขาจะมาเอาอาหารถั่วนั้นนะ ยายแก่นั้นท่านไม่ให้ เขาไม่ให้หรอก เวลาพระมา เขาก็ตักข้าวใส่บาตรๆ ไป แต่เขามีอาหารของเขาไว้

จะไว้ใส่ท่านพ่อลี้ๆ จนพระท่านถามนะ ถามว่าอาหารทำไมไม่ใส่เขา ทำไมไม่ใส่แต่พระองค์นั้น
ทำไมไม่ใส่แต่พระองค์นั้นนะ

ยายแก่นั้นบอกว่า เดิมเขาก็ใส่ทั่วๆ ไปนี่แหละ แต่สุดท้ายแล้วเขาก็ไปวัด ไปวัดท่านพ่อ
ลี้ก็ไปดูสภาพวัด เวลาวัดป่าคลองกึ่งตอนที่ท่านสร้างใหม่ๆ ท่านบอกว่าท่านไปเดินนะ ในครัว
แม้แต่กระเทียมสักหัวสองหัวยังไม่มีเลย คือเขาไปเห็นความเป็นอยู่ของพระไง พอยิ่งไปเห็น
ความเป็นอยู่ของพระ พระอยู่แบบสันโดษ เขายังเป็นห่วงเป็นใย ด้วยความเป็นห่วงเป็นใยของ
เขาว่าที่วัดมันไม่มีอะไรเลย ถ้าบิณฑบาตไม่ได้อาหารอะไรไปเลย ท่านก็ต้องฉันทข้าวเปล่าๆ
ฉะนั้น เขาก็เลยเจาะจงใจ เจาะจงทำอาหารไว้ถุงหนึ่งเอาไว้ใส่ท่านพ่อลี้ๆ

นี่เวลาโยมเขาจะใส่บาตรเขาก็แสวงหา เขาก็ดูใช้ไหม แล้วไ้พระที่มาๆ ที่เขาบอก แล้ว
ชาวบ้านเขาก็เห็น ชาวบ้านก็ถาม ถามยายแก่ บอกว่ายายแก่ใส่บาตรใจไม่เป็นธรรม ถ้าใจเป็น
ธรรมต้องใส่เสมอภาค ทำไมพระพวกนั้นมาทำไมไม่ให้เขา ทำไมไม่ใส่บาตรเขา ทำไมไปเจาะจง
ใส่บาตรท่านพ่อลี้ๆ ใจ

ยายแก่นั้นพูดนะ เอ็งไปดูที่วัดลี้ เอ็งไปดูที่วัดท่านลี้ ที่วัดท่านนะไม่มีอะไรเลย ถ้าเราไม่
ใส่อะไรไปเลย ท่านก็จะไม่ได้ฉัน แล้วเอ็งไปดูวัดพวกนั้นลี้ วัดพวกนั้นนะฉันสองมือสามมือ ยังมี
คนมาส่งมาเสีย อาหารในตู้เย็นยังเต็มไปหมดนะ

เขาไปดูมา เขาไปเห็นมาไง พอเขาไปดูมา เขาไปเห็นมา เขาถึงพยายามจะช่วย ช่วย
คนที่สันโดษ ที่ว่าอัตคัดขาดแคลน ใจคนที่เขามีแล้วไม่ต้องไปช่วยเหลือเขา เขาก็อยู่รอดของเขา
แต่ใจพวกที่จะอยู่รอดของเขาก็อยากจะได้ไ้กับข้าวถุงนั้นนะ ไ้กับข้าวถุงนั้นถุงเดียว แต่ที่ว่า
ของตน สิบล้อใส่ไม่หมดนุ่นนะ ด้วยความโลภ นี่ความโลภของพระนะ

นี่พูดถึงว่า คนต้องทำสัมมาอาชีวะนะ พระเราก็ต้องเลี้ยงชีพด้วยปฏีแข่งๆ ทีนี้โยมที่เขา
มีหุมีตาเขาก็คิด เขาก็เลือก เขาก็แยกของเขา

นี่ก็เหมือนกัน เราจะย้อนกลับมาที่เราทำสัมมาอาชีวะนี้ เราบอกว่า ผู้ที่มาเข้าบ้านเรา อยู่จะเป็นพระที่ดีไปเสียหมดเลย จะเป็นคนดีหมดมันก็ไม่ใช่ ใ้คนที่ดีก็ดีกว่าเราเหลือเกิน ใ้คนที่เขาเห็นแก่ตัว เขาเบียดเบียน เขาก็เบียดเบียนเหลือเกิน

ใ้กรณีนี้มันเป็นกรณีที่ว่ามันเป็นจิตนิสัยของคน มันเป็นที่อำนาจวาสนาของคนนะ ถ้าอำนาจวาสนาของคน ถ้าเราเป็นพุทธมามกะ เราเป็นผู้ที่เป็นชาวพุทธ ถ้าเรามีหลักในใจของเรา เรามีหลักในใจของเรา เราทำหัวใจของเรา ถ้าทำหัวใจของเราเป็นความจริงของเรา ทำจริงของเรา เพราะ

๑. เราเป็นชาวพุทธ

๒. เราถือศีล ศีล ๕

ศีล ๕ ของเรา เราต้องสะอาดบริสุทธิ์แล้ว เพราะเราถือศีล เพราะอะไร เพราะเราอยากจะทำประพฤติกปฏิบัติ เราเป็นลูกศิษย์กรรมฐาน เราอยากปฏิบัติ เราอยากจะได้สมาธิ เราอยากจะได้มีศีล เราอยากจะได้มีสมาธิ เราอยากจะได้มีปัญญา เราอยากจะได้ฝึกหัดหัวใจของเรา เรามีเป้าหมายของเราว่าเราอยากจะมีคุณธรรม ถ้าเราอยากมีคุณธรรมนะ นี่เส้นทางเดินๆ

เส้นทางเดินของเรา เราจะรักษาของเรา เส้นทางเดินของเรา เราจะรักษาให้ดี เราจะไปเบียดเบียนใคร เราจะไปทำร้ายใคร ถ้าเราไม่เบียดเบียนใคร เราไม่ทำร้ายใคร เราทำแต่คุณงามความดีของเรา เราจะทำคุณงามความดีของเรา แล้วถ้าทำคุณงามความดีของเรา มันจะไปกระทบกระเทือนใคร เราต้องมีจุดยืน ยืนในคุณงามความดีของเรา

ถ้าเราไม่มีจุดยืนของเรา พอเขาพูดสิ่งใด เขาก็เหลวไหลไปตามเขาใช่ไหม ตามกระแสสังคมไป สังคมจะชักนำเราไปได้ไง เราจะทำบุญ ถ้าได้บุญเยอะๆ จะได้ทำบุญ เขาก็ชักนำกันไป แล้วเราเชื่อเขาหรือ เพราะอะไร

เพราะธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นสังขละนะ เราเป็นฆราวาส เราหาเงินมาได้ ๑ บาท เราจะใช้จ่ายในชีวิตเรา ๑ สลึง เราทำบุญในธุรกิจเราอีก ๑ สลึง เราจะเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่ เราจะเลี้ยงหมู่คนญาติของเราอีก ๑ สลึง มีอีก ๑ สลึง เราค่อยฝังดินไว้

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ได้บอกให้ทำบุญด้วย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใช้คำว่า “ฝังดินไว้” ฝังดินไว้ก็คือทำบุญกุศลไป ฝังไว้ในศาสนาไป ฝังไว้ในหัวใจของเราไป นี่ไง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนอย่างนี้ ไม่ใช่ว่าจะทำบุญจนไม่มีหลักมีเกณฑ์

ถ้าเรามีหลักมีเกณฑ์ เห็นไหม เราจะบอกว่า แม้แต่ในพระมันก็ยังมียะมีพระที่เข้าใจถูกต้องตามธรรมวินัย หรือเข้าใจตามกิเลสของตน มีความเข้าใจ แม้แต่พระเรายังเลือกไม่ได้เลย แล้วคนที่มาเช่าบ้านเรา เราจะบอกให้เป็นคนดีเหมือนเรา มันเลือกไม่ได้ ถ้าเลือกไม่ได้บ๊อบ เราต้องมีจุดยืนไง ถ้าเลือกไม่ได้แล้วเราจะไปทุกข์ยากอะไรกับเขา

เราไม่ใช่ไปทุกข์ยากไปกับเขานะ แต่เราต้องมีสติไป เราต้องมีสติมีปัญญาทำอะไรให้ถูกต้องดีงามของเรา เราทำถูกต้องตามที่เขาบอกว่าเขามีสัญญาต่อกัน เขาทำสัญญา เราก็ทำของเราตามสัญญานั้น ถ้าเราจะอะลุ่มอล่วยได้มากน้อยแค่ไหน เราก็จะอะลุ่มอล่วยของเราได้มากน้อยแค่นั้น ถ้ามันอะลุ่มอล่วยได้ใช่ไหม ถ้าเราเห็นสมควร แต่ถ้าเราไม่เห็นสมควร เรามีสติปัญญา เราก็มีสติปัญญาของเรา

ฉะนั้น เขาบอกว่า สู้ตายแล้วเขาบอกว่า เขาต่อว่า แล้วเขาเขียนมาสาปแช่ง เวลาสาปแช่ง เขาบอกว่า “เขาไม่รู้หรือว่าคำพูดของเขาทำให้คนอื่นรู้สึกเสียใจ หนูไม่ตอบโต้อะไร เขากลับเลย ลบข้อความทิ้ง บล็อกในการสนทนา หลายวันนี้สิ่งที่เขาสาปแช่งหนูยังติดในความคิดหนูเลยคะ ไม่มีวันไหนที่หนูจะนอนได้หลับสนิท ขอหลวงพ่ช่วยแนะนำให้หนูด้วยนะคะว่าหนูควรจะทำใจอย่างไรให้สงบจากความคิดที่คำสาปแช่งของเขา”

นี่มันจิตใจของหนูไง ถ้าเป็นจิตใจของหลวงพ่ คนทำคุณงามความดีนะ จะไม่มีคนตีฉันทันทีมันเป็นไปได้ เราอ่านพระไตรปิฎกขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วซาบซึ้ง

มาก แล้วจำมาเทศน์ จะใช้คำว่า “จำขี้ปาก” เดี่ยวจะว่าไปลบหลู่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอีก เราจำขี้ปากมาไง

“ภิกษุทั้งหลาย ถ้าพวกเธอโดนโลกธรรมรุนแรงนัก อย่าเสียใจ อย่าเศร้าใจ ให้ดูเราเป็นตัวอย่าง ให้ดูองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นตัวอย่าง เพราะว่าใน ๓ โลกธาตุนี้ ผู้ที่จะโดนโลกธรรมที่รุนแรงเกินองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปไม่มี”

แล้วเราอ่านพระไตรปิฎกมาสิ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเผยแผ่ธรรมไป ดูสิ เขาจ้างคนมาฆ่า เขาทำลาย ลัทธิต่างๆ เขาวางแผนนะ นางจิญจมาณวิกาที่เข้าไปอยู่ในวัดบ่อยๆ แล้วก็เอาหมอนผูกท้องไว้ไง แล้วไปชี้หน้าพระพุทธเจ้าไง “นี่ดีแต่สอนคนอื่น ดีแต่สอนคนอื่น ทำดีฉันต้องปองอยู่นี่ไง” จนเทวดาทนไม่ไหว แปลงร่างกลายเป็นหนูเข้ามากัดเชือกที่ผูก แล้วหมอนตกลงมาไง พอตกลงมานี้ ใ้อโฮ! จะโดนประชาทัณฑ์นะ

โดนขนาดนั้นนะ โดนใส่ไคล้ โดนใส่ความ โดนร้อยแปด จากอะไร จากพวกพราหมณ์ จากพวกที่ลัทธิศาสนาเก่าๆ นั้นนะ นี่เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเผยแผ่ธรรมมาโดนขนาดนั้นนะ

แต่พวกเราไม่ได้คิดอย่างนั้นไง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ อู้ฮู! ประเสริฐ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีบุญมาก คิดว่ามันจะสะดวกราบเรียบแบบที่เราคิดไง แต่อุปสรรคมหาศาล แต่ท่านทำของท่านมาด้วยหัวใจที่ท่านไม่มีกิเลสใจ

ฉะนั้นบอกว่า เวลาไปอ่านพระไตรปิฎก “ภิกษุทั้งหลาย ถ้าพวกเธอโดนโลกธรรมที่รุนแรงนะ อย่าเสียใจ อย่าคร่ำครวญ ให้ดูเราเป็นตัวอย่าง ให้เหมือนช้างศึกออกสงคราม แม้จะโดนธนู จะโดนทหารมันทำร้าย ช้างศึกนั้นก็ไม่หวั่นไหว” นี่พูดถึงว่าคนที่มีความดี

ฉะนั้น ย้อนกลับมาที่เรา ถ้าย้อนกลับมาที่เรา สิ่งที่เราเป็นชาวพุทธ เราเป็นชาวพุทธ แล้วเราอยู่ในท่ามกลางสังคม สังคมเขาจะเป็นคนดี สังคมนี้จะเป็นคนที่เชิดชูเรา เหมือนเราหมด มันไม่มี แต่ถ้าสังคมเราอยู่ในสภาวะกรรมที่เหนืงดี สภาวะกรรม เราได้สร้างบุญสร้างกรรม

มากับใคร บ้านข้างเรือนเคียงของเรามีแต่คนดี ๆ นะ โอ้โฮ! มีความสุข คนมีบุญ บ้านข้างเรือนเคียงทะเลาะกัน เพราะเราไปอยู่ในสังคมอย่างนั้นไง

ที่นี่เรามีอาชีพด้วย อาชีพที่ว่าเขามาอยู่อาศัย แล้วเขาจะทำตัวดี ทำตัวเลว มันเป็นเรื่องนิสัยของเขา แต่ถ้าเราเป็นชาวพุทธๆ เราจะเข้ามาตรงนี้

ถ้าเราเป็นชาวพุทธ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนธรรมและวินัยๆ เรามีศีลมีธรรมของเรา ถ้าเรามีศีลมีธรรมของเรา เราทำแต่คุณงามความดีของเรา

แต่นั่นมันเรื่องของเขา มันมีความจำเป็นที่เราต้องอยู่กับเขา มันเป็นเรื่องธุรกิจ มันเป็นเรื่องที่เราต้องทำธุรกิจต่อกันนะ แล้วคนมันร้อยแปด ที่นี่เราทำธุรกิจ เราต้องมีสติมีปัญญา เราไม่โกงเขาอยู่แล้ว เราไม่เอาเปรียบเขาอยู่แล้ว เราไม่ทำกับเขาอยู่แล้ว เพราะเรามีศีล แต่ถ้าเขาจะเอาของของเรา แล้วไม่ได้ตั้งใจของเขา แล้วเขาจะเขียนสาปแข่งมา

ภาษาเรานะ ไร้สาระ ไร้สาระมาก ดูสิ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โลกธรรม ๘ ยังรุนแรงขนาดนั้น หลวงตาท่านทำโครงการช่วยชาติฯ คนที่เป็นสายบุญสายกรรมก็สาธุการไปกับท่าน ลูกศิษย์ลูกหาอยู่กันภูฏานเลย คัดค้านท่าน ไม่เอาที่ท่านก็เยอะแยะ แล้วผู้ที่ไม่เห็นต่างพยายามร้องเรียน พยายามหาความผิดเพ่งโทษท่านก็เยอะแยะ แล้วหลวงตาท่านทำดีหรือทำชั่วล่ะ ท่านทำดี แล้วท่านทำดีทำไมท่านโดนขนาดนั้นนะ ท่านก็ยังโดนขนาดนั้น เห็นไหม

เราถึงบอกว่าคำสาปแข่งไร้สาระ ถ้าเป็นเรานะ เพราะอะไร เพราะหลวงตาท่านโดนรุนแรงมากกว่านั้น ฉะๆ นี่ก็เหมือนกัน ถ้าของเราโดน เราก็ฉะๆ ฉะนั้น ถ้าภาษาเรามันต้องแบบว่าเรามีหลักมีเกณฑ์ คือว่ามีหลักในใจ

แต่ถ้าเป็นฆราวาส ถ้ายังไม่มีหลัก ถ้ามีหลัก เราก็คิดเข้ามาตรงนี้ไง โลกธรรม ๘ ตีฉันทินทาเป็นโลกธรรม ๘ ธรรมะเก่าแก่ เขาจะว่าเราดีขนาดไหน ถ้าเราไม่ดี เราก็ไม่ดีทั้งนั้นนะ เราดีขนาดไหน เขาจะบอกว่าเราเลวขนาดไหน เราก็ดีอยู่อย่างนั้นนะ

หลวงตา เขาจะโจมตีขนาดไหนก็เรื่องของเขานะ สุดท้ายแล้วท่านก็ทำโครงการของท่านจบสิ้น ท่านทำให้ประเทศชาติ เห็นใหม่ คนเวลาเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจ มีแต่คนมีความทุกข์ความยากไปทั้งนั้น คนไม่มีที่พึ่งอาศัยทั้งนั้น เวลาท่านออกมาเป็นผู้นำ ทุกคนจะถามว่า “หลวงตา หลวงตาเป็นพระหลวงตาองค์เดียวจะช่วยชาติได้หรือ หลวงตาจะกู้ชาติได้หรือ”

มีแต่คนถามอย่างนั้นทั้งสิ้นเลย แต่มันก็มีกำลังใจนะ ไอ้คนที่ไม่มีทางไปมันก็ยังมีความไปของเขาใช่ไหม คนที่ไม่มีหนทางเลย มีดแปดด้าน มันมีแสงสว่างปลายอุโมงค์ มันก็ยังมีความอบอุ่นใจนะ ทำให้ครอบครัว ทำให้สังคมฟื้นตัวขึ้นมา

โลกธรรม ๘ ธรรมะเก่าแก่ ใครทำดีเกินหน้าไม่ได้ ใครทำอะไรไม่ได้ อิจจาทาร้อนเขาไปทั้งนั้น พออิจจาทาร้อนไปแล้วก็ทิ่มตำเขา แต่ถ้าเราทำคุณงามความดีของเรา เราทำคุณงามความดีของเรา

คำสาปแช่ง เราจะเข้ามา “คำสาปแช่ง” เราอ่านแล้วซ้ำๆ เพราะคำสาปแช่ง คำสาปแช่งก็คือคำสาปแช่ง เสียงนกเสียงกา เสียงนกเสียงกาที่เขาพูดมันจะเป็นอย่างนั้นจริงหรือเปล่า เสียงนกเสียงกา เสียงกามันร้องทุกวันเลย กาๆ

ในความเชื่อวัฒนธรรม นกแสกร้องจะมีคนตาย เขาว่านะ วันไหนนกแสกร้อง วันนั้นเป็นเรื่องเลย แล้วมันก็ร้องมันทุกวันนะ มันเป็นนก มันก็ร้องโดยธรรมชาติของมัน

ไอ้นี้ก็เหมือนกัน คำติฉินินทา คำสาปแช่ง เขาไม่ได้ตั้งใจเขา นี่ด้วยความโลก ด้วยความต้องการของเขา ความปรารถนาของเขา ไม่ได้สมความปรารถนามันก็เกิดความโกรธ พอเกิดความโกรธก็เขียนมา แล้วเราไปเปิดดู นี่ยังดี เขาบอกกลับไปแล้ว เขียนมานะ

เราเคยอยู่กับหลวงตานะ ท่านเวลารับแขกเหนื่อยแล้วท่านก็บอกให้โยมกลับ ให้โยมกลับ โยมนั้นมาจากกรุงเทพฯ หลวงตาบอกว่าท่านมีธุระนะ ท่านก็กลับไปทีกุฎิไ้ กลับไปที่พักของท่าน แล้วท่านก็ไปนั่งดูหนังสือของท่าน แล้วท่านกลับไปพักผ่อน โยมนั้นก็เดินเที่ยววัดไปเจอไปเห็นเข้า ก็กลับกรุงเทพฯ

กลับกรุงเทพฯ ไปเสร็จแล้วเขียนจดหมายมาเลยนะ “แหม! ดิฉันมาจากกรุงเทพฯ นะ มาไกลแสนไกลเลยนะ แหม! ท่านหลวงตาล่ะไม่ต้อนรับแขกเลย บอกว่ามีธุระ กลับไปที่กุฏิก็เห็นไปนั่งอ่านหนังสือ ธุระอะไร ไม่เห็นใจคน”

โธ่! เขียนมาด่าเต็มเลย แล้วท่านก็เอาจดหมายให้พวกเราดู หลวงตาท่านเป็นนักปราชญ์ แล้วท่านสอนพวกเราโดยให้เห็นใจว่าท่านเองเป็นอาจารย์ที่มีชื่อเสียงขนาดนั้นท่านยังโดนเขาเห็บเอาอย่างนี้ แล้วก็ให้พระอ่าน เราก็อ่าน แล้วท่านพูดคำนี้ เราจำจนเดี๋ยวนี้

กระดาศเป็อนหมึก เขานะ ควรจะได้บุญกุศล เขามาวัดเขาไม่ได้ดูเลยว่่าก่อนที่จะเข้ามา เราได้เทศน์ว่ากร เราได้ตอบปัญหาธรรมกับประชาชนทั้งศาลา เราตอบปัญหาจนจบแล้วแล้วเขาเพิ่งเข้ามา แล้วเข้ามาแล้ว

ธรรมดาธาตุขันธิ รถถ้ำมันใช้งานนะ เขาต้องพักรถ คนที่ทำงานมาพอแรงแล้วมันถึงเวลาจะพัก ท่านอยากจะพักเพราะว่าไฟเหลือง คือว่าร่างกายมันเต็มที่อยู่แล้ว ท่านก็จะกลับไปพักของท่าน แล้วเขาก็เดินเข้าไปในกุฏิไปเห็นเวลาท่านพัก แต่ทำไมไม่เห็นตอนเวลาท่านเทศน์ว่าการคนทั้งศาลาล่ะ แล้วไม่เห็นท่านตอบปัญหาธรรมคนที่เขาถามปัญหาที่เขาขัดข้องละ ท่านทำงานเต็มที่แล้ว แล้วหมดเวลาแล้ว แล้วท่านจะกลับไปพักของท่านนะ แล้วคนที่มาก็จะให้ท่านต้อนรับๆ แล้วพอท่านไปพักผ่อนก็ไปเห็นนะ

ท่านบอกว่ามันเป็นกระดาศเป็อนหมึกไ้ มันเป็นความเห็นของเขา ท่านกลับเมตตาเขา ท่านกลับสงสารเขานะ สงสารเขาว่า เวลาท่านทำคุณงามความดี ไม่เห็นว่าสิ่งนั้นเป็นความดี เวลาท่านพักผ่อน หาว่าไม่ต้อนรับไ้

ท่านบอกว่ามันเป็นกระดาศเป็อนหมึก คือมันเป็นความเห็นของเขา มันเป็นบาปเป็นกรรมของเขา มันเป็นที่วิญญูของเขา มันเป็นเรื่องของเขา มันเป็นเรื่องของคนเขียนจดหมาย มันไม่เป็นเรื่องของท่าน แต่จดหมายเขียนมาด่าท่าน ว่าอย่างนั้นเถอะ

แต่ท่านบอกว่ามันเป็นกระดาษเปื้อนหมึก อ่านก็ได้ ไม่อ่านก็ได้ ถึงจะอ่านหรือไม่อ่าน ท่านก็ไม่ห่วงไหวไปกับเรื่องอย่างนี้หรอก มันเรื่องไร้สาระ

เรื่องไร้สาระตรงไหน

เรื่องไร้สาระว่าท่านได้พักได้ผ่อนขึ้นมา รักษาร่างกายไม่ให้มันเจ็บไข้ได้ป่วย ถ้าไม่เจ็บไข้ได้ป่วย ท่านจะไปทำประโยชน์ข้างหน้าได้อีกมหาศาลเลย

แล้วเวลาท่านเหนื่อยล้าเต็มทีแล้ว แล้วคนนั้นก็มาถามปัญหา คนนี้ก็มาถามปัญหา แล้วให้ท่านตอบปัญหาไป ร่างกายมันก็อ่อนไปเรื่อย ๆ โรคภัยไข้เจ็บมันก็กลับมา โรคภัยไข้เจ็บมันก็สูมเข้ามา เวลาถึงเวลาแล้วที่ควรจะได้ประโยชน์กับโลกมันก็ได้น้อยเกินไป ถ้าจะเห็นประโยชน์ส่วนรวม ประโยชน์ส่วนใหญ่ ท่านพยายามรักษาธาตุขันธ์ของท่านเพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่นะ

แต่ไอ้คนที่มันไม่ได้ตั้งใจ มาแล้วไม่ได้พบ มาแล้ว ท่านบอกว่ามันเป็นกรรมของสัตว์ มันเป็นกรรมของสัตว์ เราอยู่กับหลวงตา หลวงตาท่านสอนมาอย่างนี้ ต่อหน้าเลย

ฉะนั้น ไอ้คำตตินินทานี่นะ ไอ้คำที่ใครจะดำเนินนะ จี๊ๆ ไร้สาระ โลกธรรม ๘ ถูกใจก็ชม ผิดใจก็ด่า แล้วกาลเวลาของคน แล้วคนคนเดียวที่คอยเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของสังคม แล้วร่วมโพธิ์ร่มไทรนั้น คุณสิ ร่วมโพธิ์ร่มไทรนั้นเขายังต้องรดน้ำพรวนดินให้ปุ๋ยเพื่อให้มันมีชีวิตไว้เพื่ออาศัยร่วมเงา แล้วนี่คน คนควรจะได้พักได้ผ่อน ได้มีเวลาบ้าง นี่พูดถึงหลวงตาท่านสอนแบบนี้

ฉะนั้นบอกว่า ไอ้คำสาปแช่ง เพราะไม่มีใครหรอกที่จะทำแล้วทุกคนชอบ ทุกคนพอใจเหมือนกัน ไม่มีในโลกนี้ ในโลกนี้มันไม่มี ถ้าในโลกนี้ไม่มี

ฉะนั้น หน้าทีของโยมมันถึงน่าสงสาร เพราะโยมต้องเผชิญกับอย่างนี้ตลอดไป ผู้ที่มาอยู่อาศัย โยมจะเผชิญตลอด โยมจะเห็นทั้งคนดี คนปานกลาง คนเห็นแก่ตัว โยมจะต้องเห็นอย่างนี้ตลอดไป เพราะมันเป็นอาชีพของเราไง

ถ้าเป็นอาชีพของเรานะ สิ่งกระทบกระเทือน สิ่งกระทบกระทั่ง เป็นเรื่องคำสาปแช่งของ เขาทำให้หนูนอนไม่หลับเลย หนูคิดอยู่ หนูนอนหลับสนิทไม่ได้ มันฝังใจ

นี่ไง วุฒิภาวะของจิต วุฒิภาวะของคนมันแตกต่างกัน สูงต่ำมันแตกต่างกัน ถ้าวุฒิภาวะ เขาสูงส่ง เขาเห็นคุณงามความดีของเรา เขาก็จะเห็น ถ้าวุฒิภาวะของเขาต่ำกว่า เขาก็จะเอารัต เอาเปรียบ ใ้เรื่องอย่างนี้มันต้องมีสติปัญญา ผู้นำต้องมีสติปัญญา นี่เราจะเผชิญกับเขาไป

ฉะนั้น เราพูดถึงคำสาปแช่งนี้ก่อน คำสาปแช่ง เราจะบอกว่า ชาวพุทธนะ พระพุทธศาสนาไม่เชื่อเรื่องอย่างนี้นะ **ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว** ศาสนาพุทธของเรา

เราดูกันอยู่ที่นี่ เดียวนี้ศาสนาพุทธสอน ก็ประชาชนชาวไทย ประชาชนชาวไทยว่าเป็น ชาวพุทธๆ เสียงรำเสียงลือ ใ้เรื่องมงคลตื่นข่าว ทำไมไม่มีเหตุมีผลอะไรกันเลยหรือ ทำไมชาว พุทธทำไมเชื่ออะไรกันง่ายๆ ทำไมชาวพุทธเชื่อสิ่งที่ไม่ใช่ในพระพุทธศาสนาละ

พระพุทธศาสนานะ ทาน ศีล ภาวนา ถ้าทำทาน ถ้าเป็นชาวพุทธนะ ไม่ถือ มงคลตื่นข่าว ถ้าเราประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เวลาละสังโยชน์ ๓ ตัว ไม่เชื่อในคำสอน นอกพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ไม่เชื่อเลย ไม่เชื่อเลย

ใ้แม่แต่วัด รูปเคารพยังบ้าบอคอแตกกันไปหมดเลย มันเป็นศาสนาอะไรก็ไม่รู้ไง นี่ ความอ่อนแอของหัวใจของคนใจ แล้วมันความอ่อนแอของผู้ไปด้วย ความอ่อนแอของพระนี่ โยมมา “นูนก็ดี นี่ก็ดี”...อ้าว! ดีก็ไว้บ้านโยมสิ ถ้าโยมดี

นี่วัดดี วัดดี หัวหน้าที่ดี มันต้องมีกฏมีเกณฑ์ไง ถ้ามีกฏมีเกณฑ์ มีกฏมีเกณฑ์ เพราะอะไร เพราะมันมีศีลมีธรรมไง ถ้ามีศีลมีธรรมขึ้นมามันก็อยู่ในหลัก พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ไม่มีรูปเคารพนอกพระพุทธศาสนา ในวัดต้องมีรูปของ พระพุทธเจ้าเท่านั้น

ถ้ามันมีอย่างอื่นมามันก็ศาสนาอื่น แล้วศาสนาอื่นมันมีขึ้นมาได้อย่างไร ถ้ามีรูปเคารพ อื่น ขาดจากไตรสรณคมน์ เป็นเนรยงเป็นไม่ได้เลย อย่าว่าเป็นพระ แล้วนี่เป็นพระอยู่ในวัดนะ

รักษาอะไรกัน นี่มันเริ่มต้นอย่างนั้น จะซื้อมากว่าโยมอ่อนแอๆ อยู่ฝ่ายเดียวไม่ได้ โยมอ่อนแอๆ ถ้าวัดไหนเขาไม่ทำ ทำอย่างนั้นไม่ได้

ถือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เท่านั้น เป็นสามเณร สามเณรต้องถือรัตนตรัย ถ้าขาดจากรัตนตรัยไม่ใช่สามเณร แต่ไปดูวัดที่อื่นสิ แล้วมันเป็นวัดที่ไหนนั่นนะ มันจะเป็นศาลเจ้า เป็นศาลเจ้าไปหมดแล้ว มันไม่มีวัดหรอก

ถ้าเป็นวัดนะ ถ้าพระเข้มแข็งขึ้นมาอย่างนี้บ๊อบ ดูสิ เวลากองทัพธรรมของหลวงปู่่มั่นลงมาภาคอีสาน มันน่าสงสารนะ ถือผี หากินนะ ฆ่าไก่ตัวหนึ่งก็ต้องเช่นผีครึ่งหนึ่ง ได้กินครึ่งหนึ่ง จะอะไรก็ต้องเช่นผีครึ่งหนึ่ง จนหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น กองทัพธรรมปราบผีมาหมดไป ไม่ให้ถือผีไป ให้มาถือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เข้าขึ้นมาถ้ามีกำลังก็ให้ใส่บาตร ให้ใส่บาตร ทำบุญ ตักบาตร แล้วถึงเวลานะ ผีต้องขออนุญาตจากมนุษย์นะ ผีต้องมาขออนุญาตจากมนุษย์ นี่ไง ถ้ามันเป็นชาวพุทธๆ

ชาวพุทธสอนอะไร แล้วถ้าชาวพุทธสอน

นี้วัดไม่ไป ไปหาเจ้า แล้วก็แก้บน บนอะไรกัน โอ้ย! บ้าบอคอกแตก

ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ถ้าระบบเศรษฐกิจ เราก็มีสติปัญญาของเรา เราทำของเรา บุญกุศล ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ถ้าเป็นนักกีฬาฝึกซ้อมของเราเพื่อประโยชน์กับเรา แล้วถ้าเป็นชาวพุทธ ชาวพุทธทำหน้าที่ของเรา แล้วถ้าพูดถึงนักปฏิบัติ นักปฏิบัติก็ต้องปฏิบัติให้มันเป็นจริงขึ้นมา ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐมาก ไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย

ดูสิ เราไปหาผู้วิเศษทั้งนั้น ผู้ที่เราไปกราบไปไหว้ คิดว่าเป็นผู้วิเศษทั้งนั้น จะดลบันดาลให้เราได้หมดเลย

เวลาพระถ้าเขาเป็นธรรมเขาบอกนี่ไปติดสินบนพระ เวลาทางโลกติดสินบนพระแล้วไปบน แก้บน ติดสินบนทั้งนั้นนะ แล้วใครให้ติดสินบน เวลาพูดธรรมะนี้พูดกันได้ทั้งนั้นนะ แต่

เวลาทำ ทำอย่างไรกัน ถ้าทำอย่างไรบ้าง เพราะเหลวไหลอย่างนั้นมันถึงมาติดตรงนี้ไง มาติดที่ว่าชาวพุทธ

ถ้าเป็นชาวพุทธจริงนะ ใ้ที่ว่าคำสาปแข่งเขา เขาสาปแข่งแล้วเราเป็นทุกข์เป็นยากสาปแข่งนะ มันก็เหมือนคนโกรธ เวลาคนโกรธ คนหลง เขาพูดของเขาไปด้วยอารมณ์ของเขา แล้วมันจะมีผลอะไรละ มันจะมีผลอะไรกับเราละ

ในทางโลก ถ้าเราไม่ทำผิดกฎหมาย เราไปกลัวอะไรกฎหมายละ เราไม่ได้ทำผิดแล้วไปกลัวอะไรละ เราไม่ได้ทำ ถ้ามันทำ ทำก็เป็นกรรมแล้ว ไม่ต้องให้ใครมาสาปแข่ง เราทำเอง เรารู้ของเราเอง

ฉะนั้น สิ่งที่ว่าคำสาปแข่งนี้ไร้สาระ ไร้สาระ มันจะไม่มีผลกับเราเลยถ้าเรามีศีล มีศีลมีธรรม สิ่งนี้จะไม่มีผลอะไรกับเราเลย เข้ามาทำอะไรเราไม่ได้เลย

แล้วอย่างทางโลกที่เขาบอกว่าเขามีของมีอะไรกัน นั่นก็เรื่องของเขา มันจะเข้ามาผู้ทรงศีลไม่ได้ ผู้ทรงศีล สิ่งนั้นเข้ามาไม่ได้

แล้วถ้าผู้ทรงศีล เวลาพระปฏิบัติแล้วทำไมมันมีผลอย่างนั้นนะ

อันนั้นกรรมเก่า กรรมใหม่ เวลากรรมของคน วาระของมันมาถึง มาถึงก็เป็นอย่างนั้น ถ้าเป็นอย่างนั้นมันก็แก้ไข เขาแก้ไขของเขา

แต่ของเราไปเชื่อ ไปเชื่ออย่างนั้น พอไปเชื่อ คำว่า “เชื่อ” พอเชื่อเพราะเขาชักจูง พอชักจูงขึ้นไปแล้วมันก็โดนหลอก โดนหลอกกันไป นี่มันโดนหลอกนะ

เวลาพูด มันมาพูดถึงชาวพุทธ ถ้าชาวพุทธมีความเชื่ออย่างนี้ ชาวพุทธทำอย่างนั้น มัน เป็นพุทธตรงไหน มันถือผีถือสาว นอกลัทธิศาสนาพุทธ ถ้านอกลัทธิศาสนาพุทธ

พุทธมามกะ เวลาปฏิญาณตนว่าเป็นชาวพุทธ ชาวพุทธเพราะมีศีล ๕ ศีล ๘ ศีล ๑๐ ศีล ๒๒๗ แล้วเวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นมาก็เสียสละทาน ทำบุญกุศลมาเพื่อ อำนาจวาสนาบารมี เวลาบิณฑบาตก็บิณฑบาตก็บิณฑบาตของเรา มันไม่เกี่ยวกับเรื่องอย่าง

นี้เลย ถ้าไม่เกี่ยวกับเรื่องอย่างนี้เลย นี่ไม่เกี่ยวกับเรื่องอย่างนี้ ฉะนั้นบอกว่า สิ่งที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องอย่างนี้ ถ้าเราเป็นชาวพุทธจริง เรื่องนี้จะไม่มี

แต่นี้พอชาวพุทธเรามันเหลวไหลกัน แล้วก็เชื่อกันเรื่องอย่างนี้ แล้วเชื่อเรื่องอย่างนี้แล้ว เป็นชาวพุทธที่ไหนละ เวลาลงทะเลเขียนบ้านว่าเป็นชาวพุทธ ถือพระพุทธศาสนา เวลาเชื่อไปเชื่อ มงคลตื่นข่าว ไปเชื่อพวกเข้าทรงทรงเจ้า ไปเชื่อเรื่องไร้สาระ ใ้เรื่องอย่างนี้มันเป็นไสยศาสตร์โง่ กุมารทอง พวกเครื่องรางของขลังนะ

คำว่า “เครื่องรางของขลัง” มันเป็นของชำร่วย เบญจภาคีๆ สมเด็จโต ที่ว่ามีค่าที่สุดนะ เป็นของชำร่วย สมัยสมเด็จโตมันมีงานวัด แล้วมีคนมาทำงานวัด ท่านก็พิมพ์ไว้แจก ไว้เป็นของชำร่วย แล้วที่อื่นเขาไม่ได้ถือของชำร่วย ของชำร่วยก็เพื่อให้เป็นของขวัญ ก็เท่านั้นเอง พอไปๆ มันส่งเสริมกันจนเชื่อกันไปทั่ว อันนั้นเชื่อไปทั่ว อันนี้เป็นกระเบื้อง แต่ใ้ความเชื่อในปัจจุบันนี้ มันเป็นอาชีพที่มาชักนำกัน พอชักนำมันก็ไปร้อยแปดใช้ใหม่

ฉะนั้น เวลาเราไป เวลาถ้าไปปรึกษาคนอื่นนะ บอก “นี่เป็นคำสาปแข่งนะ ถ้าเป็นคำสาปแข่งมันต้องไปแก้ละ มันต้องไปหาคนนั่นหาคนนี่”...เสียเวลา เสียค่าใช้จ่าย เสียความรู้สึก

ใ้ความรู้สึกอันนี้มีค่าที่สุด หัวใจ ลองเชื่อเรื่องอย่างนั้นแล้วก็ชักนำกันไปอย่างนั้น พอชักนำกันไปอย่างนั้นมันก็ไปอยู่ในอาณัติของเขา ไปยอมรับความเชื่อแบบนั้น

แต่ถ้าเราเป็นชาวพุทธ เราไม่เชื่ออะไรเลย เขาก็มีอำนาจวาสนาขนาดไหน เวลาบุญกุศลเขาต้องนิมนต์พระไปฉันทุกทีเลย ไปดูสิ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ไหนเวลาเขาครอบรอบเขา เขาต้องนิมนต์พระไป ถ้ามันเป็นความจริงก็ให้ทำเอง ไม่ต้องนิมนต์พระไปก็จบไป

ถ้าเราเชื่อถือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์อยู่แล้ว เราเชื่อพระเราอยู่แล้ว ทำไมต้องไปทำอย่างนั้นนะ แล้วพระจริงๆ พระในใจเรานี้ไง เราหายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธนี่ไง เราพยายามทำความสงบของใจเข้ามาใจ ถ้าใจเราสงบแล้ว ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคต มันจบตรงนี้ไง ถ้าจบตรงนี้มันจบไป

พระพุทธศาสนาสอนเรียบง่าย สอนเรียบง่าย ชีวิตประจำวันเรียบง่ายมาก ไม่มีอะไรพิเศษเลย ไม่มีอะไรเลอเลิศเลย มันจะเลอเลิศแพรวพราวกลางหัวใจ จิตรื่นเรริง จิตผ่องใส นี่มันเลอเลิศ มันเลอเลิศกลางหัวใจนั่น สิ่งอื่นนะเรียบง่าย

ไฉนมันไปอยู่ข้างนอกใจ แหม! มันไปฟูฟักกันอยู่ข้างนอก แสดงว่าจิตใจว่าแหว จิตใจไม่มีที่พึ่ง

แต่ถ้าจิตใจมันดีงามนะ ข้างนอกไม่มี เรียบง่าย พระพุทธศาสนาสอนเรียบง่ายมาก แล้วสอนเรื่องหัวใจ สอนเรื่องความรู้สึก แล้วพอความรู้สึกแล้วนะ **อทาสี เม อทาสี เมฯ** เวลา งานศพไง เวลาผู้ที่สูญเสียญาติผู้ใหญ่ไปไง มีความทุกข์ใจ มีความเสียใจ มีความผูกพันนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกเลย แต่ก่อนนั้นยังไม่มีพระพุทธศาสนา คนก็ยังไม่มีการกราบพระ อทาสี เม อทาสี เมฯ แต่บัดนี้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมแล้ว ตรัสรู้ธรรมที่ไหน ตรัสรู้ธรรมในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะไฉน เวลาตายไปมันสิ้นอายุขัยของเขา เขาต้องไปโดยข้อเท็จจริงของเขา สัจธรรม เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะนี้เป็นความจริง ธรรมะเป็นธรรมชาติ สัจธรรม แต่การเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมันมีบุญมีบาปเป็นตัวขับเคลื่อนไป

ฉะนั้น เวลาที่มีใครที่พลัดพราก ที่ต้องเสียชีวิตไป อย่าคร่ำครวญ อย่าร้องไห้ อย่าเสียใจ ให้ทำคุณงามความดี ทำคุณงามความดี แล้วทำคุณงามความดีที่ประเสริฐที่สุดคือหายใจเข้า นึกพุท หายใจออกนึกโธ หายใจเสร็จแล้วเวลาเราจะออกจากภพภาวนา ให้อุทิศส่วนกุศลถึงกัน เพราะความรู้สึกกับความรู้สึกมันถึงกันได้

ความรู้สึก เห็นไหม คนที่เกิดมาเป็นครอบครัวเดียวกัน เขาต้องมีบุญมีบาป มีสายบุญ สายกรรมร่วมกันมา เขาต้องทำบุญทำกรรมร่วมกันมา เขาถึงมาเกิดเป็นญาติกัน เป็นพี่เป็นน้องกัน การเกิดอย่างนั้นเวลามันพลัดพรากมันก็ต้องมีการกระเทือนใจเป็นเรื่องธรรมดา “เธออย่าเสียใจ อย่าคร่ำครวญ ให้ทำคุณงามความดีถึงกัน ให้อุทิศส่วนกุศลถึงกัน” นี่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอน เขาก็เลยเอามาสดตอนงานศพศพ

ตอนงานสวดศพเขาสวดทุกงานเลย **อทาสี เม อทาสี เมฯ** เขาสวดทุกงานศพเลย
 เตือนคนไปงานศพให้เข้าใจให้ถึง ถ้ามันเข้าถึงในพระพุทธศาสนา ตั้งแต่เกิด ตั้งแต่ดำรงชีวิตอยู่
 ตั้งแต่ตายไป พระพุทธเจ้าสอนหมดเลย

แล้วนี่มีปัญหากัน เขามาสาปมาแข่งเรา เขามาทำลายเรา แล้วมันจะมีผลอะไรล่ะ ไม่
 เห็นมีผลอะไรเลย เราดูเป็นเรื่องตลก จริงๆ นะ ในสายตาเรานะ ใครจะด่าใครจะว่า เชิญตาม
 สบาย เชิญ แต่อย่ามาด่าต่อหน้านะ ก็มีปากเถียงเหมือนกัน แต่ถ้าเขาจะนินทาภาแลมันเรื่อง
 ของเขา เรื่องของเขา เรามีจุดยืน เรามีจุดยืน ศील สมาธิ ปัญญาของเราด้วยเราทำของเรา พอ

นี่พูดถึงว่าคำสาปแข่งของเขา เราจะบอกว่าไม่มีผล ไม่มีผลกับผู้มีศีล ไม่มีผลกับผู้มี
 ธรรม แล้วไม่ใช่ไม่มีผลธรรมดานะ เวลาผลมันตอบสนองกลับไป ดูหลวงตา โครงการช่วยชาติฯ
 สิ เวลาเสร็จโครงการช่วยชาติฯ เราดูถ่ายทอดสดทุกวันตอนเช้า คนนั้นก็มาขอขมา คนนี้ก็มาขอ
 ขมา บางคนมาขอขมาเพราะอะไร เพราะปากมันเปี้ยว ปากเปี้ยวเลยนะ มาขอขมา

พอขอขมาเสร็จแล้วเขาบอกว่าเขาติเตียนหลวงตา ติเตียนหลวงตาเรื่องโครงการช่วย
 ชาติฯ เรื่องอวดเนื้ออวดตัว เรื่องอวดดีอวดดี นี่ติเตียน ติเตียนเพราะอะไร

ติเตียนเพราะมีหัวหน้า มีพระ มีคนชี้หน้าว่าหลวงตาไม่ดีอย่างนั้นไม่ดีอย่างนี้ เขาก็ติ
 เตียนไปด้วย แล้วเขาก็ด่าไปด้วย พอด่าๆ ไป ปากเปี้ยวเลย เห็นผลทันตา

เห็นผลทันตาก็สำนึกผิด พอสำนึกผิดแล้วก็ขอขมาลาโทษที่บ้านเขา เขาอายุ ไม่กล้า
 มา ปากมันกลับมาเป็นปกติไป ปากมันดีขึ้น ปากดีขึ้นแล้วเขาก็มาขอขมาที่วัดป่าบ้านตาด มา
 ขอขมากับตัวหลวงตาเองเลย เพื่อความสบายใจ แต่เขาหลงใจแล้วเขาถึงมาขอขมา

เวลาเขามาขอขมา แล้วโครงการช่วยชาติฯ ของหลวงตาจบแล้ว ทุกวันเลย คนนั้นก็มา
 ขอขมา คนนี้มาขอขมา คนนั้นก็มาขอขมา

แล้วเมื่อก่อนแข็งด่า แข็งไม่ได้คิดถึงเลยเนาะ งานก็จบแล้วนะ เวลาที่แข็งด่า แข็งทำลาย
 เขานะ นั่นโครงการช่วยชาติฯ เขากำลังดำเนินการอยู่ โครงการช่วยชาติฯ กำลังดำเนินการอยู่

เขาต้องการความสามัคคี เขาต้องการคนร่วมมือ เอ็งก็ด่าเขา ทำลายเขา เจาะจงเพื่อจะทำลายโครงการของเขา

แต่เพราะเขามีคุณธรรม เพราะหลวงตาท่านมีคุณธรรมของท่าน ท่านก็มีจุดยืนของท่าน ท่านไม่สนใจเรื่องโลกธรรม ๘ ท่านทำของท่านจนประสบความสำเร็จ จนประเทศชาติมั่นคง จนเงินสำรองมั่นคง ค่าเงินบาทมีค่าขึ้นมา ทุกคนเห็นคุณงามความดีของท่าน แล้วพองานเขาเสร็จแล้ว เวลาทำ เอ็งก็คอยขัดแย้ง เอ็งก็คอยทำลายตลอด เวลาโครงการเสร็จแล้วเอ็งสำนึกผิด เอ็งก็เข้ามาขอขมา

คำว่า “ขอขมา” โครงการมันเสร็จแล้ว มันจะมีผล มีผลตอนทำโครงการนะ มันเหนียว ยากแสนเข็ญ แล้วก็คอยทิ่มคอยตำ คอยทำลายกัน เวลาโครงการเขาเสร็จแล้ว สำนึกผิด สำนึกผิดเสร็จแล้วก็มาขอขมา ขอขมาตอนโครงการมันเสร็จแล้ว เราเห็น ใ้อโฮ! เห็นตลอดเลย

นี่เราบอกว่า คำสาปแช่งอะไรของเขาไร้สาระ แต่ถ้าเรามีศีลมีธรรมขึ้นมา เขาทำอะไร มันกลับไปกระทบกับเขาอีกต่างหาก ถ้ากระทบกับเขานั้นเป็นผลของเขา แต่เนี่ยมันกลับมาที่ผู้ถามไง “หนูนอนไม่หลับ หนูนอนไม่หลับเลย นอนกลางคืนแล้วนอนหลับไม่สนิทเลย”

จิตใจมันอ่อนแอไง จิตใจมันหวั่นไหว เราไม่ได้ทำนะ ก็โยมเขียนมาบอกว่าโยมทำตามสัญญา ทำตามข้อตกลง ไม่ได้ทำอะไรผิดเลย ไม่ได้ทำอะไรเลย แล้วเวลาเขาสาปแช่งไป เตือดร้อนอะไรละ เตือดร้อนอะไรด้วย จะไปเตือดร้อนอะไร

ไม่ต้องไปเตือดร้อน ก็มันเป็นความเห็นของเขา เราจะไปควบคุมความคิดคนไม่ได้หรอก แต่เราควบคุมความคิดของคนไม่ได้ เขาจะมีความคิดอย่างนั้น เขาจะสาปแช่งอย่างนั้น เรื่องของเขา สายลม แสงแดด เข้าๆ ขึ้นมาก็อบอุ่น กลางวันก็ร้อนหน่อย เย็นๆ ลมพัดเย็นสบายดี เห็นไหม สายลมไง สายลม แสงแดดไม่มีความหมาย นี่ก็เหมือนกัน ไม่มีความหมาย ไม่มีความหมายหรอก ถ้าไม่มีความหมายแล้วกลับมา

เขาบอกว่า “ขอให้หลวงพ่อบรรเทาหนทางให้หนูด้วยค่ะว่าหนูควรทำใจอย่างไรให้สงบ ไม่คิดกับคำสาปแช่งเหล่านั้น”

นี่สายลม แสงแดด คำสาปแช่งมันจะมีผลหรือ ถ้าเขามาอวยพรว่าโยมจะเป็นเศรษฐี จะมีเงินในธนาคารพันล้าน โยมว่าโยมจะมีอย่างนั้นไหมถ้าโยมไม่ทำกิน

ถ้ามีคนเขียนมาเลย เขียนในเฟซบุ๊กมาเลย ต่ไปโยมจะเป็นคนดี มีเงินในธนาคาร พันล้าน แล้วมันจะมีอย่างนั้นไหมละ เออ! ถ้ามันมีเงินพันล้านสมที่เขาพูด ใ้คำสาปแช่งมันก็มี ผลไ้

ใ้คำสาปแช่งมันไม่มีผลหรอก เพราะอะไร เพราะสาปแช่งก็สาปแช่งปากเขา นี่ก็ เหมือนกัน ใ้คนสาปแช่งมันเขียนมุกกลับ บอกว่าโยมเป็นคนดี พรงนี้ในธนาคารโยมได้เงิน พันล้าน แล้วมันจะมีไหมละ มันก็ไม่เห็นมีเลย

เออ! แต่ถ้าโยมทำมาหากิน โยมรู้จักเก็บหอมรอมริบ มันก็จะมีสะสม มีเงินออม มันจะมี ขึ้นมาเท่าไรมันก็มีเพราะโยมกระทำใ้ใหม่ มันไม่ใช่มีเพราะเขาเขียนมาชมว่าโยมจะมีเงิน หลอก มันอยู่ที่โยมจะทำงานหรือไม่ทำงาน

นี่ไ้ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไ้ นี้ชาวพุทธ ถ้าชาวพุทธมี หลักรู้จักแล้วมันจะมีอะไร องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไ้ไม่ให้ถือมงคลตื่นข่าว ไ้ไม่ให้ถือใ้ๆ ทั้งสิ้น ไ้ถือความจริงของเรา แล้วถ้าเราทำความดีของเราแล้วก็จบ

จะทำอย่างไรละ จะไปใ้เขาชมเราหรือ ไม่ใช่ันักการเมืองนี้ แจกตั้งใ้ให้ชมว่าเราเป็น คนดี จ้างเขาไปลงคะแนนเสียง ถึงเวลาออกใ้ก็เที่ยวไปแจกเขาใ้เอามาให้เรา จะทำอะไรก็ เอาไปใ้เขาก่อน นั้นไ้ อยากรู้ความดีไ้ เอาออกใ้ไปแจกเขาก่อน แล้วก็ใ้มามอบใ้เรา เดี๋ยวมาก็รับออกใ้ เอาอย่างนั้นใ้ใหม่

เราไ้ไม่ได้ทำอย่างนั้นไ้ เราจะเอาความดีก็ไ้เป็นความดีของเรา เราไม่ใช่ันักการเมือง ันักการเมืองจะใ้คนชมว่าดี ไ้ดีก็จ้างมันชมว่ากูเป็นคนดี มันจะลงคะแนนก็จ้างใ้มันลงใ้

แล้วบอกว่า “ประชาชนเลือกมา ประชาชนรักผม ผมมีฐานเสียงกว้าง”...จ้าวมาทั้งนั้น เอาอย่างนั้นใช้ไหม

ถ้าไม่เอาอย่างนั้น เราทำใจของเรา มันเป็นปัจเจกตั้ง เป็นสันติภูมิโก รู้จำเพาะหัวใจของเรา ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ถ้าทำดีของเรา พระพุทธศาสนา

คำถามนี้มันไม่มีอะไรหรอก แต่เราจะพูดเรื่องพระพุทธศาสนา ศาสนาพุทธ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เรื่องศาสนาพุทธนะ เวลามีปัญหาขึ้นมาก็บอกว่า เพราะพระไม่สอน ถ้าศาสนาดีต้องทำให้คนฉลาด ทำไมสังคมไทยโดนหลอกโดนลวงมาตลอด สังคมไทยไม่มีจุดยืนเลย

เพราะสังคมไทยมันบอกว่าปากมันนับถือศาสนาพุทธ แต่พฤติกรรมมันนะมันใส่ยศศรัทธาทั้งนั้น พฤติกรรมของมัน มันถือนอกศาสนาทั้งนั้นเลย

ถ้าศาสนาพุทธเขาไม่ทำตัวกันอย่างนั้น ศาสนาพุทธเขาเรียบง่าย พระเขาบิณฑบาต มากี่ฉันแค่อ้อมเดียวเท่านั้นนะ แล้วมันต้องสะสมอะไรกันมากมายอย่างนั้น มันยังต้องทำอะไรยศถาบรรดาศักดิ์ มันเป็นดาราอะไร อยากจะเป็นดาว

ใครมันต้องเป็นดาวอะไร เป็นพระ มันเป็นพระมันก็แค่เป็นพระนั่นแหละ ความเป็นจริงเป็นจริงในใจใจ พระพุทธศาสนาสอนอย่างนี้ไง ไม่สอนมงคตสินขาว ให้ถือเฉพาะในพระพุทธศาสนาเท่านั้น ถ้าถือเฉพาะในพระพุทธศาสนา ถ้ามันเป็นพระพุทธศาสนาจริง

เพราะโยมเขาบอกว่าเขาเป็นชาวพุทธ แล้วเขาประพฤติปฏิบัติด้วย แต่เขามีอาชีพอย่างนี้

อาชีพอย่างนี้มันก็เป็นเรื่องอาชีพ มันก็ต้องมีสติปัญญา เราก็เจรจาทางข้อสัญญาเจรจา เราก็ต้องเจรจาตามความเป็นธรรม เราต้องมีสติปัญญา เราไม่ใช่ว่า

คนเรามีเมตตาฉันนี้นะ มันสงสารนะ คนโง่ๆ มันพูดมีแต่ความผิดพลาดทั้งนั้นนะ เราเชือดเอาคำพูดเขา เราก็ได้เปรียบเขาอยู่แล้ว เรายังไม่เอาเลย เรายังบอกว่ามันไม่เป็นอย่างนั้น มันต้องไปทำอย่างนี้ๆ เราไม่เอาเราเปรียบเขา

แม้แต่การเจรจา เวลาพูดมาเรายังมีช่องทางที่เราจะเอาเปรียบเขาได้เยอะแยะเลย เรายังไม่ทำเลย แต่ถ้าเราจะไปทำเขา มันเป็นไปได้ ถ้าเป็นไปได้แล้ว ถ้ามีสติปัญญาอย่างนี้ สังคมจะดีขึ้นทั้งนั้นนะ สังคมมันไม่เลวลงหรอก สังคมจะดีขึ้น

แต่มันไม่อย่างนั้นนะ ปากว่าเป็นพระพุทธศาสนา มาสาปแช่งคนนั้น สาปแช่งคนนี้ สาปแช่ง

สาปแช่งมันก็เป็นการจองเวรจองกรรม ถ้าเป็นการจองเวรจองกรรม มันก็เป็นการอาฆาตมาดร้าย ธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกเลย เวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร ไม่จองเวรไม่จองกรรมใครทั้งสิ้น ใครทำอะไรมาก็ให้สิทธิ์กรรมไปกับเขา สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม

สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม ใครทำดีทำชั่วมันกรรมของสัตว์ ไม่ใช่กรรมของเรา เราจะทำคุณงามความดีของเราให้มีจุดยืนของเรา เรามีความดีของเราในใจของเรา เราเพื่อคุณธรรมในใจของเรา เราทำเพื่อประโยชน์กับเรา ให้เราเป็นชาวพุทธแท้ๆ ใจ ถ้าเราเป็นชาวพุทธจริงๆ ขึ้นมา พระพุทธศาสนาจะมีค่าเลย มีค่าเพราะบุคคลากรในพระพุทธศาสนามีคุณภาพ

นี่บุคคลากรในพระพุทธศาสนานี้อ่อนแอมาก แล้วก็ปากว่าชาวพุทธๆ ชาวพุทธอะไรกันก็ไม่รู้ ถ้าชาวพระพุทธศาสนาศึกษาธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วประพฤติปฏิบัติได้ตามความเป็นจริงอย่างนั้นนะ พระพุทธศาสนานี้ยอดเยี่ยม ยอดเยี่ยมมาก แล้วสุดท้ายมันจะมีคุณธรรมในใจ ถ้ามีคุณธรรมในใจ ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคต เอวัง